

/

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

496 /2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ: 9^ο

Συγκροτήθηκε από τον Δικαστή Ιωάννη Βαλμαντώνη, Εφέτη, τον οποίο όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διοίκησης του Εφετείου Αθηνών και από το Γραμματέα Μιχάλη Αλεξάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 12 Δεκεμβρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ:

κατοίκου

ιτομικά και για

λογαριασμό των ανηλίκων τέκνων του

ο οποίος

παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου του Δήμητρας Χριστολιάκου, που ανακάλεσε την από 9.12.2024 δήλωση για παράσταση με το άρθρο 242§2 ΚΠολΔ και κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ:

κατοίκου

που

παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Ουρανίας Σαγιάκου και κατέθεσε προτάσεις.

Ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών άσκησε ο εκκαλών από 24.4.2022 αγωγή του, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 3613/2024 απόφαση του προαναφερόμενου Δικαστηρίου, που την απέρριψε.

Την απόφαση αυτή προσέβαλε ο ενάγων και ήδη εκκαλών με την από 3.6.2024 έφεσή του, προς το Δικαστήριο τούτο, που έχει κατατεθεί στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με αριθμ. κατ. και στο παρόν Δικαστήριο (Εφετείο Αθηνών) με αριθμ. κατ.

Η εν λόγω υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Κατά τη συζήτηση της ως άνω υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αναφέρθηκαν στις προτάσεις που κατέθεσαν και ζήτησαν να γίνουν δεκτές.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Η κρινόμενη έφεση, κατά της υπ' αριθμ. 3613/2024 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων, κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών από την οικογένεια, το γάμο και την ελεύθερη συμβίωση (άρθρα 592§3 περ. α', 593 επ., 610 επ. του ΚΠολΔ), ασκήθηκε εμπρόθεσμα και κατά τις νόμιμες διατυπώσεις ενώπιον του παρόντος, αρμοδίου καθ' ύλη και κατά τόπο (άρθρο 19 ΚΠολΔ) Δικαστηρίου, αφού οι διάδικοι δεν επικαλούνται ούτε άλλωστε προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης απόφασης και δεν παρήλθε διετία από τη δημοσίευση αυτής μέχρι την άσκηση της ένδικης έφεσης (άρθρα 495§§1 & 2, 496, 499, 511, 513§1 στοιχ. β', 516, 517 και 518§2 ΚΠολΔ). Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία, που εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.

II. Με την από 24.4.2022 αγωγή του, ο ενάγων εξέθετε ότι τέλεσε νόμιμο γάμο με την εναγόμενη στις

αγωγή του, ο

κατά τη διάρκεια του οποίου απέκτησαν

του γεννήθηκαν τα έτι,

Ότι ο γάμος τους διασπάστηκε το έτος 2018, ενώ δυνάμει της υπ' αρ. απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ανατέθηκε οριστικά στον ίδιο η ανάθεση της επιμέλειας των ανηλίκων τέκνων τους. Ότι μετά την επίδοση στην εναγομένη στις 10.10.2022 της αγωγής διαζυγίου, η τελευταία άλλαξε στάση και θέλησε να έχει επαφές με τα τέκνα, φτάνοντας στο σημείο να του κάνει καταγγελία στην Εισαγγελία ανηλίκων, αποδίδοντας ευθύνες ότι τα τέκνα τους δεν ήθελαν να έχουν επαφή μαζί της. Ότι η συμπεριφορά της εναγόμενης έχει μετατρέψει τη ζωή τους σε μια κόλαση, εμφανίζεται διαρκώς στην οικία τους, βρίζοντας τον ίδιο, τα τέκνα και την οικογένεια του, χτυπάει τα παράθυρα και τις πόρτες, προκαλεί φασαρίες και προβλήματα στην καθημερινή ζωή και συνακόλουθα και στη ψυχολογία των ανηλίκων τέκνων τους. Ότι σε συνδυασμό με διάφορες απρόβλεπτες αλλαγές που συνέβησαν στην εργασία του, αποφάσισε από κοινού με τα ανήλικα τέκνα να μετοικήσουν μόνιμα σε που αποτελεί τον

διατηρεί οικογενειακή στέγη και τα τέκνα του διατηρούν στενούς δεσμούς, καθώς εκεί περνούν όλες τις διακοπές τους από τη γέννηση τους. Ότι η μετοίκηση αυτή όχι μόνο δεν διαταράσσει την αίσθηση σταθερότητας και συνέχειας για τα παιδιά, αλλά τους επιφέρει και την απαιτούμενη αλλαγή που χρειάζονται, για να ξεχάσουν τις οδυνηρές στιγμές ενός συγκρουσιακού διαζυγίου, ενώ παράλληλα θα συντελέσει, λόγω της απόστασης, στο να παύσουν ή έστω να περιορισθούν τα καθημερινά επεισόδια που δημιουργεί η εναγόμενη, η οποία αρνείται να συναινέσει στη μετοίκηση αυτή. Με βάση το ιστορικό αυτό, όπως παραδεκτά περιόρισε το αίτημά του, ζήτησε να προσδιοριστεί ως τόπος κατοικίας των δυο ανηλίκων τέκνων,

να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγομένη στη δικαστική του δαπάνη. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, αφού δίκασε την αγωγή αντιμωλία των διαδίκων, απέρριψε την αγωγή ως ουσιαστικά αβάσιμη. Με την κρινόμενη έφεση του, ο ενάγων και ήδη εκκαλών παραπονείται για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί να εξαφανισθεί η εκκαλούμενη απόφαση, ώστε να γίνει δεκτή η από 24.4.2023 αγωγή του.

III. Με τη διάταξη του άρθρου 1519§2 ΑΚ, ο εθνικός νομοθέτης συμμορφώνεται προς τη Σύσταση CM/Rec (2015)4 του Συμβουλίου της Ευρώπης, με την οποία όπου υπάρχει διαφωνία, η μεταβολή του τόπου διαμονής του τέκνου δεν θα πρέπει να λάβει χώρα χωρίς απόφαση της αρμόδιας αρχής. Κάθε γονέας διατηρεί την ελευθερία να αλλάξει τον τόπο διαμονής του, αλλά όχι να μεταβάλλει μονομερώς τον τόπο διαμονής του ανηλίκου τέκνου, κατά τρόπο έτσι ώστε να επηρεάζεται αρνητικά η άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας του άλλου γονέα. Η ΑΚ 1519§2 είναι συμβατή με το νόμιμο καθεστώς της συνεπιμέλειας, διότι με αυτή ο γονέας με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο εξασφαλίζει ότι το παιδί δεν μπορεί να μεταβάλει κατοικία, χωρίς τη δική του σύμφωνη γνώμη ή απόφαση δικαστηρίου. Η μεταβολή του τόπου διαμονής περιέχεται πλέον στα πολύ σημαντικά για τη ζωή του παιδιού θέματα, στα οποία οι γονείς οφείλουν να αποφασίζουν πάντα από κοινού. Ανήκει στον πυρήνα της γονικής μέριμνας, όπως περιλαμβάνονται η ονοματοδοσία, ο καθορισμός θρησκευάματος και οι σοβαρές ιατρικές επεμβάσεις (Περάκη, Μετοίκηση γονέα στο εξωτερικό – Ρύθμιση επιμέλειας και επικοινωνίας, ΝοΒ 2020.1901). Και τούτο διότι με τη μεταβολή του τόπου διαμονής αλλάζει και το θεμέλιο πάνω στο οποίο στηρίχθηκε η σχέση του ανηλίκου με τους γονείς του μετά τη διάσπαση της έγγαμης συμβίωσης. Εξάλλου η μεταβολή του τόπου κατοικίας του παιδιού, η συστηματική παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου με τον στοχοποιημένο γονέα, η παραμέληση ενημέρωσης του μη έχοντος την επιμέλεια γονέα και ο μη σεβασμός των δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας αποτελούν πολύ συχνές τακτικές αποξένωσης [Καπερώνη, σε Καραμανώλη/Παπαρρηγόπουλο (επιμ.), Από κοινού και εξίσου. Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο, 2022, σελ. 104]. Για την εφαρμογή της διάταξης πρέπει να συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) Σημαντική μετακίνηση που επηρεάζει ουσιαστικά το δικαίωμα επικοινωνίας, ήτοι να συνεπάγεται αλλαγή του τόπου διαμονής σε σημαντική (χιλιομετρική) απόσταση από την προηγούμενη κατοικία, όπως σε διαφορετική χώρα ή πόλη, β) Αδυναμία ή δυσχέρεια ασκήσεως του δικαιώματος επικοινωνίας του δικαιούχου γονέα. Πρέπει λοιπόν να επιδρά αρνητικά στο δικαίωμα επικοινωνίας του γονέα με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο (κατά τη συχνότητα, τη χρονική διάρκεια, τον τρόπο), γ) Η μεταβολή του τόπου κατοικίας του τέκνου, που επιδρά ουσιαστικά στο δικαίωμα επικοινωνίας του δικαιούχου

γονέα, θα πρέπει να είναι δυνατή μετά από προηγούμενη έγγραφη συμφωνία των γονέων ή με δικαστική απόφαση. Η άδεια πρέπει να παρέχεται πριν από την μετακίνηση του παιδιού. Για τη σημαντική μετακίνηση του τέκνου, απαιτείται έγγραφη συμφωνία (Λέκκας, Η επιμέλεια του παιδιού κατά τον Αστικό Κώδικα - Μετά τον Ν. 4800/2021, 2021, σελ. 179). Αν ο γονέας που διαμένει με το τέκνο δεν εξασφαλίσει τη συμφωνία του άλλου γονέα, η μεταβολή του τόπου διαμονής του τέκνου θα επιτρέπεται με δικαστική απόφαση. Για το παραδεκτό της μετακίνησης δεν γίνεται πλέον αναφορά σε οριστική δικαστική απόφαση, με συνέπεια να γίνεται επιτρεπτή και η απόφαση που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Πρωταρχικό κριτήριο συνιστά το υπέρτερο συμφέρον του τέκνου. Για το σκοπό αυτό, παράγοντες που συνεκτιμούνται, προκειμένου το δικαστήριο να επιτρέψει τη μετακίνηση αποτελούν η διαβίωση του σε ένα σταθερό και ασφαλές περιβάλλον, η διατήρηση της επαφής του τέκνου και με τους δυο γονείς του, η καταλληλότητα του νέου τόπου διαμονής, η επίδραση της μετακίνησης στην ευρύτερη κοινωνική ζωή του παιδιού και των γονέων, οι λόγοι για τους οποίους ο γονέας ζητεί ή αντιτίθεται στη μετακίνηση, η διάθεση μετακίνησης του γονέα που δεν διαμένει με το παιδί, οι απαιτούμενες για τη μεταβολή της επικοινωνίας δαπάνες, οι δεσμεύσεις του αιτούντος τη μετακίνηση για τη διευκόλυνση της επικοινωνίας του άλλου γονέα με το παιδί, περιστατικά οικογενειακής βίας, η ηλικία, ο χαρακτήρας και η γνώμη του τέκνου (Νικολόπουλος, Πρόσφατες διεθνείς εξελίξεις στη ρύθμιση των σχέσεων γονέων – τέκνων, σε τόμο: Τριάντα χρόνια εφαρμογής του ν. 1329/1983 για τη μεταρρύθμιση του οικογενειακού δικαίου, 2016, σελ. 126, Παπαδοπούλου - Κλαμαρή, Καθορισμός και μεταβολή του τόπου διαμονής του ανηλίκου, ΕπΕπΑρμ 2013.88). Περαιτέρω σημαντικό κριτήριο για την εξειδίκευση του συμφέροντος του ανηλίκου αποτελεί η προσωπική του γνώμη (ΜΕφΑθ 6047/2018 ΝοΒ 2019,1237). Ο δικαστής συνεκτιμά ελεύθερα την γνώμη του παιδιού, ανάλογα με την ωριμότητά του, κατόπιν αξιολόγησης των συγκεκριμένων περιστάσεων της υπόθεσης. Προσπαθεί να διαγνώσει, κατά την ακρόαση του τέκνου, με τις γνώσεις και την εμπειρία του, αν η γνώμη αυτή προέρχεται από την ελεύθερη βούλησή του, λαμβάνοντας υπόψη ότι σε αρκετές περιπτώσεις στηρίζεται στη μονομερή επίδραση ενός εκ των γονέων (ΑΠ 1758/2022, ΑΠ 1473/2021 ΧρΙΔ 2022,742, ΜΕφΘεσ 490/2019 Αρμ

2020,43, ΜΕΦΘεσ 1303/2019 ΝΟΜΟΣ). Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 597 αρ. 2 του ΚΠολΔ στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και αυτές που αφορούν τη διατροφή, δεν επιτρέπεται να εξεταστούν ως μάρτυρες τα τέκνα των διαδίκων, γνήσια νομιμοποιημένα, θετά και αναγνωρισμένα, τα τέκνα της γυναίκας που γεννήθηκαν χωρίς γάμο καθώς και οι σύζυγοι και οι κατιόντες τους. Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής η απαγόρευση εξετάσεως των τέκνων αναφέρεται όχι μόνο στα κοινά τέκνα των διαδίκων αλλά και σε εκείνα που προέρχονται από άλλο γάμο ενός των διαδίκων συζύγων (ΕφΠειρ 137/2013 ΤΝΠ ΔΣΑ) και τούτο διότι η απαγόρευση υπαγορεύθηκε από λόγους ηθικής τάξεως με σκοπό την αποφυγή δημιουργίας διενέξεων, ερίδων και αντιδικιών των τέκνων με τον ένα ή και τους δύο γονείς τους διαδίκους και να μη βρίσκονται αυτά στο δίλημμα να ψευδορκήσουν ή να καταθέσουν την αλήθεια σε βάρος ενός από τους γονείς τους, λόγος που ισχύει και στην περίπτωση που καλείται να εξεταστεί ως μάρτυς τέκνο του ενός των διαδίκων από προηγούμενο γάμο ή ο σύζυγος κοινού τέκνου. Ο αποκλεισμός της εξετάσεως ως μαρτύρων των ως άνω προσώπων γίνεται αυτεπαγγέλτως και δεν προϋποθέτει αίτηση του αντιδίκου, όπως γίνεται με τους εξαιρούμενους μάρτυρες. Τα ανωτέρω για την ταυτότητα του λόγου ισχύουν και επί ενόρκων βεβαιώσεων, με τις οποίες ο ενόρκως βεβαιών τρίτος καταθέτει ό,τι γνωρίζει περί των αποδεικτέων πραγματικών περιστατικών. Άρα, ένορκη βεβαίωση του τέκνου των διαδίκων ή του συζύγου του τέκνου είναι ανυπόστατο αποδεικτικό μέσο και δεν λαμβάνεται υπόψη από το Δικαστήριο (ΕφΑθ 7816/2006 ΕλλΔνη 2007,1130, ΕφΔωδ 296/2004 ΝΟΜΟΣ, Πλεύρη σε Απαλαγάκη/Σταματόπουλο, Ο Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας τ. 2, 2022, άρθρο 597 αρ. 3, Λεοντής, Ειδικές Διαδικασίες κατά τον ΚΠολΔ, 2020, σ. 121).

IV. Από την επανεκτίμηση της από 7.9.2024 έκθεσης της ψυχολόγου της από 13.2.2023 έκθεσης κοινωνικής έρευνας του κοινωνικού λειτουργού της από 24.4.2023 ψυχολογικής έκθεσης της ψυχολόγου – παιδοψυχολόγ των από 26.3.2018 και 1.6.2018 ψυχολογικών εκθέσεων της ψυχολόγου – παιδοψυχολόγου της από 20.3.2023 ιατρικής γνωμάτευσης του ψυχιάτρου-ψυχοθεραπευτή της από 6.6.2023

ψυχολογικής έκθεσης της ψυχολόγου των από
11.6.2023 και 11.11.2023 ψυχολογικών εκθέσεων της ψυχολόγου

και όλων των εγγράφων που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν
οι διάδικοι, τα οποία είναι πρόσφορα είτε για πλήρη απόδειξη είτε για τη
συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μεταξύ αυτών οι ένορκες βεβαιώσεις που
δόθηκαν στα πλαίσια άλλης δίκης (ΑΠ 5/2020, ΕφΔωδ 29/2021 ΝΟΜΟΣ) και οι
επικαλούμενες και προσκομιζόμενες από τους διαδίκους φωτογραφίες, η
γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητείται (άρθρα 444§1 εδ. γ', 448§2 και 457
§4 ΚΠολΔ) και τα μηνύματα (sms) που απέστειλε η εναγομένη προς τον
ενάγοντα, διότι ακόμη και χωρίς την τήρηση της διαδικασίας άρσης απορρήτου
που προβλέπεται στο ΠΔ 47/2005 τα γραπτά μηνύματα μεταξύ των διαδίκων
θα πρέπει να αντιμετωπιστούν για την ταυτότητα του νομικού λόγου, όπως οι
επιστολές, αφού σε αμφότερες τις μορφές αυτού του είδους της επικοινωνίας
συνυπάρχουν τα στοιχεία της αποτυπωμένης σε αναγνώσιμη μορφή
επικοινωνίας από απόσταση, ενώ η μετάβαση από την κυριαρχία της επιστολής
στην κυριαρχία του sms, έγινε κυρίως λόγω του εκσυγχρονισμού της
διαθέσιμης τεχνολογίας, με συνέπεια να μην προσβάλλονται τα δικαιώματα της
ελεύθερης επικοινωνίας και του απορρήτου, όταν προσκομίζονται από τους
ίδιους τους αντίδικους και συνάμα συνομιλούντες μέσω sms στο πλαίσιο
δικαστικής μεταξύ τους διένεξης (ΕφΔωδ 14/2022 ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ 271/2021
ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕφΠειρ 55/2020 ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 164/2020 ΕΦΑΠΟΛΔ 2021,226),
και την επικοινωνία του δικαστηρίου με τα δυο ανήλικα τέκνα των διαδίκων,
χωρίς όμως να ληφθούν υπόψη ως ανυπόστατα αποδεικτικά μέσα οι ένορκες
καταθέσεις του κοινού τέκνου των διαδίκων και του
τέκνου σύμφωνα
με τα αναφερόμενα στην ως άνω μείζονα σκέψη, αποδεικνύονται τα ακόλουθα
πραγματικά περιστατικά: Οι διάδικοι τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στις
στον Ιερό Ναό από τον οποίο απέκτησα

..... αντίστοιχα. Από την τέλεση του γάμου
τους και έκτοτε, οι διάδικοι και η
από εγκαταστάθηκαν σε ιδιόκτητη κατοικία του
ενάγοντος στο σε οίκημα

οικογενειακής πολυκατοικίας που διαμένει όλη η πατρική του οικογένεια. Η έγγαμη συμβίωση τους δεν εξελίχθηκε ομαλά και διακόπηκε οριστικά τον καθόσον δυνάμει της από 13.4.2018 προσωρινής διαταγής διατάχθηκε η μετοίκηση της εναγόμενης και ήδη εφεσίβλητης από την οικογενειακή στέγη. Ακολούθως, δυνάμει της υπ' αρ. [] απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ανατέθηκε προσωρινά η επιμέλεια του προσώπου, των [] τέκνων των διαδίκων στον πατέρα τους και ρύθμισε το δικαίωμα επικοινωνίας της μητέρας τους με αυτά. Στη συνέχεια, δυνάμει της υπ' αρ. [] οριστικής απόφασης του ως άνω Δικαστηρίου, που εκδόθηκε ερήμην της εναγόμενης, ανατέθηκε οριστικά η επιμέλεια των ανηλίκων τέκνων στον ενάγοντα πατέρα τους, ενώ δυνάμει της υπ' αρ. [] αποφάσεως του ιδίου Δικαστηρίου, η οποία κατέστη αμετάκλητη (βλ. το υπ' αρ. 7853/2024 πιστοποιητικό περί μη κατάθεσης ενδίκων μέσων της Γραμματέα του Πρωτοδικείου Αθηνών), λύθηκε ο γάμος των διαδίκων λόγω υπερδιετούς διάστασης. Επιπλέον δυνάμει της υπ' αρ. [] απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων) απορρίφθηκε το αίτημα του αιτούντος πατέρα να οριστεί ως τόπος κατοικίας των ανηλίκων τ[] ρυθμίστηκε προσωρινά η κατάσταση με την απαγόρευση στην καθ' ης μητέρα να προσεγγίζει τα ανήλικα τέκνα της και την ως άνω οικογενειακή στέγη σε απόσταση μικρότερη των 30 μέτρων, πλην των περιπτώσεων που η επικοινωνία της με τα ανήλικα τέκνα ορίζεται με δικαστική απόφαση και για τους συγκεκριμένους χρόνους. Περαιτέρω, δυνάμει της υπ' αριθ[] αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων) μεταρρυθμίστηκε εν μέρει η προαναφερόμενη με αρ. [] απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου κατά το μέρος που αφορά τον τρόπο επικοινωνίας της μητέρας με τα ανήλικα τέκνα της, ορίζοντας η επικοινωνία αυτή να γίνεται με τη βοήθεια ειδικού ψυχολόγου, κοινής επιλογής των διαδίκων και με δαπάνες της αιτούσας, που θα αναλάβει αρχικά τη διενέργεια, ατομικών εβδομαδιαίων συνεδριών τόσο με τα ανήλικα, όσο και με αμφοτέρους τους διαδίκους έκαστο ξεχωριστά, στη συνέχεια ομαδικές συνεδρίες της μητέρας και των ανηλίκων, και μετά το πέρας των συνεδριών αυτών (οι οποίες πάντως δεν πρέπει να λάβουν χώρα σε χρονικό διάστημα μικρότερο του εξαμήνου), ρυθμίστηκε το δικαίωμα επικοινωνίας της μητέρας και των ανηλίκων τέκνων της, ως εξής: α) για τους

πρώτους έξι μήνες από το πέρας των προαναφερόμενων συνεδριών Τετάρτη από ώρα 17.00 έως ώρα 19.00 σε εξωτερικό, πρόσφορο προς τούτο, χώρο, στο Δήμο, όπου κείται ο τόπος κατοικίας των ανηλίκων, κατόπιν προηγούμενης συνεννόησης των διαδίκων, με την παρουσία ουδέτερου προσώπου επιλογής του καθ' ου (εκτός του στενού οικογενειακού του περιβάλλοντος) και β) μετά το πέρας του άνω εξαμήνου και εφόσον κριθεί σκόπιμο από τον οριζόμενο ψυχολόγο - κάθε Τετάρτη από ώρα 17.00 έως ώρα 19.00 και κάθε δεύτερο Σάββατο από ώρα 17.00 έως ώρα 19.00 σε εξωτερικό, πρόσφορο προς τούτο, χώρο, στο Δήμο, όπου κείται ο τόπος κατοικίας των ανηλίκων, κατόπιν προηγούμενης συνεννόησης των διαδίκων, με την παρουσία ουδέτερου προσώπου επιλογής του καθ' ου (εκτός του στενού οικογενειακού του περιβάλλοντος). Στην ως άνω διάταξη και την προσφυγή σε ένα ειδικό της ψυχικής υγείας προέβη η ως άνω απόφαση, λόγω της άρνησης των ανωτέρω τέκνων να έρθουν σε επικοινωνία με τη μητέρα τους, προκειμένου αυτά να αρχίσουν να διαχειρίζονται τα συναισθήματα τους και να προετοιμασθούν ψυχολογικά για την επανένταξη της μητρικής φιγούρας στην καθημερινότητά τους, όσο και αμφότεροι οι διάδικοι γονείς, αφενός μεν, να κατανοήσουν την αναγκαιότητα της επικοινωνίας της μητέρας με τα ανήλικα, αφετέρου δε, να προετοιμασθούν γι' αυτήν, αφομοιώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο τακτικές προσέγγισής τους, προκειμένου μετά το πέρας του προαναφερόμενου υπό στοιχ. β' χρονικού διαστήματος, εφόσον έχουν μεταβληθεί οι ψυχοσυναισθηματικές συνθήκες των ανηλίκων και των γονέων τους, να επαναρυθμισθεί η άσκηση του δικαιώματος της επικοινωνίας της αιτούσας με τα ανήλικα τέκνα της, σύμφωνα με τις τότε διαμορφωθείσες συνθήκες. Ακολούθως ως πρόσωπο κοινής αποδοχής ανέλαβε ως ειδικός ψυχολόγος η η οποία αφού προέβη σε συνεδρίες με τους γονείς χωριστά, τα τέκνα τους αλλά και μερικά πρόσωπα από το οικογενειακό τους περιβάλλον διαπίστωσε ότι τα παιδιά υποκινούνται τόσο από τον πατέρα όσο και την πατρική γιαγιά, να αναπτύξουν αρνητικά συναισθήματα για τη μητέρα τους και ως εκ τούτου να βάλουν τη σχέση τους σε μια βάση απομάκρυνσης και απομόνωσης. Ειδικότερα εκτίμησε ότι ο πατέρας τους με τον οποίο διαβιούν και ο οποίος επιδεικνύει πραγματικό ενδιαφέρον και φροντίδα σε αυτά, θέλει να έχει τον απόλυτο έλεγχο στη ζωή των παιδιών του, από τα πιο σημαντικά ως

και τα πιο ασήμαντα και ότι χρησιμοποιεί την αγάπη του για να χειραγωγήσει τα παιδιά του και να τα βάλει να κάνουν αυτά που θέλει ο ίδιος. Επισημαίνει ότι δεν μπορεί να αποκατασταθεί η επικοινωνία των παιδιών με τη μητέρα τους διότι εμποδίζεται από τις ενέργειες του πατέρα τους, που ενώ δήλωσε αρκετές φορές ότι λέει στα παιδιά να πάνε στη μητέρα τους και να της μιλήσουν στο τηλέφωνο εκτιμά πως γίνεται το αντίθετο. Ο τελευταίος αρνήθηκε όσες φορές και αν το ζήτησε να γίνει κοινή συνεδρία με τη μητέρα, εκτιμώντας ότι η καθολική αυτή άρνησή του γίνεται αυτόματα άρνηση των παιδιών, τα οποία επίσης αρνούνται την επικοινωνία με τη μητέρα τους. Η συχνή δε διατύπωση από τον πατέρα της έκφρασης «ότι θέλουν τα παιδιά», κατά την εκτίμηση της ειδικής ψυχολόγου, συμβάλλει στο ότι τα παιδιά επειδή γνωρίζουν ότι ο πατέρας τους είναι αρνητικός απέναντι στη μητέρα τους, όπως για παράδειγμα ότι είναι αποκλεισμένη από το κινητό του τηλέφωνο και αρνείται να τη δει, το ίδιο να κάνουν και εκείνα. Καταλήγει δε ότι επιβάλλεται για τη ψυχική υγεία των παιδιών να επανεξετασθεί η ρύθμιση της επιμέλειάς τους, διότι σε άλλη περίπτωση διακυβεύεται σε μεγάλο βαθμό η ψυχοσυναισθηματική τους εξέλιξη και ανάπτυξη (βλ. την από 7.9.2024 έκθεσή της). Αντίθετα η από 24.4.2023 ψυχολογική έκθεση της ψυχολόγου – παιδοψυχολόγου που προσκομίζει ο ενάγων και ήδη εκκαλών, η οποία καταληγει ότι είναι απαραίτητη η άμεση μετοίκηση των τέκνων και της οικογένειας στο μέρος που επιθυμούν, λόγω της έντονης ψυχολογικής πίεσης, απειλών, εκφοβισμού και εξαναγκασμού από τη μητέρα, δεν κρίνεται πειστική, καθόσον ανέλαβε την εξέταση των ανηλίκων τέκνων, κατόπιν αιτήματος του πατέρα και την έκδοση ψυχολογικής έκθεσης χωρίς τη συγκατάθεση ή τη συμμετοχή της μητέρας που διατηρεί τη γονική μέριμνα και κρίθηκε από το Πειθαρχικό Συμβούλιο του Συλλόγου Ελλήνων Ψυχολόγων ότι ο τρόπος διαχείρισης του περιστατικού συνιστά σοβαρή παράλειψη διότι αντιτίθεται στην άσκηση της βέλτιστης επαγγελματικής πρακτικής, με συνέπεια το τελευταίο να προβεί σε δριμεία σύσταση για άσκηση μη βέλτιστης επαγγελματικής πρακτικής (βλ. το υπ' αρ. έγγραφο του Συλλόγου Ελλήνων Ψυχολόγων). Ο ενάγων εργάζεται ως Αττικής, έναντι μηνιαίων μικτων αποδοχών που ανέρχονται πλέον στο ποσό των 1035 ευρώ, όπως συνομολογεί και ο ίδιος, προσκομίζει δε την από 7.12.2024 βεβαίωση της εταιρείας, δυνάμει της

οποίας, δηλώνει ο υπεύθυνος της εταιρείας ότι είναι διατεθειμένος να προβεί σε όλες τις απαραίτητες ενεργειες για την πρόσληψη του στην επιχείρηση με την ειδικότητα καθαρό ποσό μισθού μηνιαίως 1.500 ευρώ. Οι λόγοι μετακίνησης του γονέα που διαμένει με το τέκνο πρέπει να είναι ουσιαστικοί, ορθολογικοί και να μην καθορίζονται μόνο από μία πιο κερδοφόρα ευκαιρία εργασίας ή από μία απλή πιο ευνοϊκή αλλαγή του (κοινωνικού) περιβάλλοντος για το γονέα. Εξάλλου, ούτε η προτεινόμενη διαφορά μισθού άλλωστε είναι τέτοιου ύψους που να βελτιώνει δραστικά το επίπεδο ζωής των ανηλίκων. Από την άλλη, η μητέρα, αν και διατηρεί ιδιόκτητη οικία στη , έχει εκμισθώσει οικία πλησίον της πρώην οικογενειακής στεγής, προκειμένου να είναι μαζί με τα τέκνα της. Παρά το γεγονός ότι ο πατέρας από τον Αύγουστο του 2023 έχει αποκόψει ακόμη και την τηλεφωνική επικοινωνία, δεν έχει σταματήσει να επιδιώκει την επαφή με τα παιδιά της, ενδιαφέρεται για την εκπαίδευσή τους (βλ. τις από 14.6.2023 και 17.12.2024 βεβαιώσεις του Διευθυντή του Δημοτικού Σχολείου . Σημειώνεται ότι σύμφωνα με την από 13.2.2023 έκθεση κοινωνικής έρευνας της κοινωνικού λειτουργ , αι οι δυο γονείς πρέπει να επιδείξουν αυξημένη υπευθυνότητα και ευαισθητοποίηση ώστε τα παιδιά να μη γίνονται δέκτες αντιφατικών μηνυμάτων και υποδείξεων, βάζοντας αυτά στη μέση, δημιουργώντας τους φόβο και ανασφάλεια. Τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων, διαμένουν από τη γέννησή τους στην ίδια οικία στ. επί της οδού και φοιτούν στην και τάξη αντίστοιχα στο Δημοτικό Σχολείο . Κατά την προσωπική επικοινωνία του Δικαστή αυτού του Δικαστηρίου, κατ' άρθρο 612 του ΚΠολΔ, με τα ανήλικα τα οποία ήταν περιποιημένα και ομιλητικά παιδιά, δήλωσαν ότι θέλουν να μένουν με τον πατέρα τους, να μετοικήσουν και ότι δεν επιθυμούν να έρχονται σε επαφή με τη μητέρα τους, η οποία δεν ασχολείται μαζί τους αλλά με το κινητό της τηλέφωνο και γενικά ότι όλα τα κάνει τέλεια και άψογα ο μπαμπάς τους και όλα άσχημα η μαμά τους, γεγονός που καταδεικνύει ότι ήταν σε μεγάλο βαθμό επηρεασμένα και δεν εξέφραζαν μόνο τη δική τους άποψη. Η κρίση του δικαστηρίου αυτή επιρρωνύεται και από την 7.9.2024 έκθεση της ειδικού ψυχολόγου η οποία αναφέρει

αναφορικά με τη συμπεριφορά των ως άνω ανηλίκων κατά τις σχετικές συνεδρίες, ότι δήλωναν ακόμη και χωρίς να έχει διατυπωθεί σχετική ερώτηση ότι δεν θέλουν να βλέπουν τη μητέρα τους, την αποκαλούσαν με το μικρό της όνομα, είχαν κλειδώσει στερεοτυπικά στο ότι η μητέρα τους είναι κακιά και τους παραμελούσε, δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν γιατί εμφανίζονταν χαρούμενοι σε παλαιότερες φωτογραφίες με τη μητέρα τους και αρνούσαν ότι ήταν δικές τους οι φωτογραφίες που είχαν φτιάξει για τη μητέρα τους και ήταν κάθετα αρνητικά να πραγματοποιήσουν συνεδρίες με τη μητέρα τους. Με βάση τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, αποδείχθηκε ότι δεν προάγει το συμφέρον των ανηλίκων να ορισθεί ως τόπος κατοικίας τους

συγκεκριμένα το χωριό , αφού μια τέτοια ενέργεια θα οδηγούσε στην απομόνωσή τους και θα αποκόψει οριστικά από την όποια επαφή και επικοινωνία έχουν με την μητέρα τους, την οποία σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υποκαταστήσει η πατρική γιαγιά, λαμβάνοντας υπόψη την αναγκαιότητα προσφυγής των τέκνων και των διαδίκων σε ειδικούς ψυχικής υγείας προκειμένου να αποκαταστήσουν τη σχέση μεταξύ των ανηλίκων τέκνων και της μητέρας και να επανενταχθεί η μητρική φιγούρα στην καθημερινότητά τους, αλλά και από το σταθερό σχολικό και φιλικό περιβάλλον που έχουν έως σήμερα δημιουργήσει στο . Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω η επιδιωκόμενη μεταβολή της κατοικίας των ανηλίκων τέκνου των διαδίκων δεν θα ευνοήσει την υλική ευημερία, την ψυχοδιανοητική ανάπτυξη και την κοινωνική ανέλιξη των τέκνων, χωρίς να υπονομεύεται ή να διακινδυνεύεται η σχέση αυτών με την μητέρα τους, η οποία και θα αποστερηθεί οριστικά το δικαίωμα επικοινωνίας με αυτά. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που έκρινε τα ίδια, έστω και με μερικώς διαφορετική αιτιολογία την οποία το παρόν Δικαστήριο συμπληρώνει, κατ' άρθρο 534 του ΚΠολΔ, ορθά το νόμο εφάρμοσε και τις αποδείξεις εκτίμησε οι δε περί του αντιθέτου λόγοι εφέσεως όπως και η κρινόμενη έφεση στο σύνολό της πρέπει να απορριφθεί. Τέλος πρέπει, να συμψηφισθούν τα δικαστικά έξοδα αυτού του βαθμού δικαιοδοσίας μεταξύ των διαδίκων, λόγω της ιδιαίτερης δυσχέρειας ως προς την εφαρμογή των προϋποθέσεων του άρθρου 1519 ΑΚ (άρθ. 179, 183 και 191§2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων την από 3.6.2024 με αριθμ. κατ.
έφεση κατά της υπ' αριθ. ' οριστικής απόφασης του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την έφεση και απορρίπτει αυτή κατ' ουσία.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ μεταξύ των διαδίκων τα δικαστικά έξοδα αυτού του
βαθμού δικαιοδοσίας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στις ²⁹ Ιανουαρίου
2025 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία
των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

